

opusdei.org

Modige, lidenskapelige og fulle av tro

Inma Alva, en historiker som forsker på Opus Deis opprinnelse, snakker om de første kvinnelige medlemmene: «Det mest fremtredende er deres evne til å ta på seg store oppgaver, deres lidenskap og deres store tro når de møtte vanskeligheter.»

16.03.2020

Inma Alva er historiker og teolog, og forsker ved Josemaría Escrivá de Balaguer Documentation and Studies Center ved Universitetet i Navarra i Pamplona i Spania. En del av hennes forskning dreier seg om hvordan Opus Dei ble startet for kvinner: de første som ble medlemmer, de apostoliske aktiviteter de satte i gang, og hvordan de spredde Opus Dei til nye land. I anledning 90-årsmarkeringen for kvinnes deltakelse (14. februar 2020) reiste vi tilbake i tiden med Inma for å møte noen av kvinnene som utgjorde en del av «Guds barmhjertighets historie» som den hellige Josemaría pleide å omtale Opus Deis begynnelse på.

Selv om den hellige Josemaría «så» Opus Dei 2. oktober 1928, tenkte han ikke opprinnelige at hans

oppdrag skulle inkludere kvinner. Hvorfor det?

Vi kan ikke vite det helt sikkert, men i begynnelsen arbeidet den hellige Josemaría bare sammen med menn: han var helt alene og han var en ung prest – bare 26 år gammel – så det er forståelig også rent menneskelig sett. Men han sa at da han feiret messe 14. februar 1930, under kommunionen, mottok han et lys fra Gud og ved dette forsto han med sikkerhet at kvinner også måtte være en del av hans oppdrag. Som den hellige Josemaría senere sa: «Opus Dei ville vært ‘forkrøplet’ uten kvinnene, med bare en arm.» Jeg tror det han mente var at mange viktige menneskelige områder ville ha manglet i Opus Deis oppdrag, som er å søke hellighet i hverdagslivet.

Hva gjorde den hellige Josemaría deretter?

Fra det øyeblikk av begynte den hellige Josemaría å arbeide for dette, først og fremst ved å dele budskapet om Opus Dei med kvinner som allerede søkte hans råd i åndelig veiledning, deriblant unge akademikere. På dette tidspunktet var de historiske omstendigheter langt fra gunstige, for på den tiden var det veldig få kvinner som studerte ved universitetene eller hadde høyere stillinger. I tillegg til dette brøt den spanske borgerkrigen ut og gjorde det nesten umulig å gi regelmessig åndelig formasjon til noen av kvinnene han kjente. Dette kan forklare hvorfor ingen av kvinnene som var i kontakt med den hellige Josemaría i de første årene fulgte med Opus Dei videre, selv om mange var takknemlige for de råd han hadde gitt dem, noe som kom frem i vitnesbyrd gitt mange år senere. Dette er grunnen til at den hellige Josemaría spøkefullt pleide å si at den kvinnelige grenen av Opus

Dei «ble til på andre eller tredje forsøk.»

Hvordan var de første kvinnene i Opus Dei?

Livene til de første kvinnene som utførte Opus Dei var usedvanlige, særlig når man tar i betraktning de ting som foregikk historisk på den tiden de bestemte seg for å bli medlemmer. Det var i 1940-årene, borgerkrigen var nettopp over, og kvinner hadde lite påvirkningskraft i det spanske samfunnet. Blant dem som peker seg ut er Nisa González Guzmán, en kvinne fra Leon som ba om å bli medlem i Opus Dei i 1941, da hun var 33 år gammel. Dette førte til at hun startet Opus Dei i USA og Canada. En annen som kan nevnes her er Encarnita Ortega, en optimistisk og entusiastisk ung kvinne som inspirerte til stor tillit til den hellige Josemaría. Enrica Botella, søsteren til en av de første mannlige

medlemmer i Opus Dei, var også med i denne første gruppen av kall.

Disse kvinnene kom fra forskjellige deler av Spania, og mange av dem traff den hellige Josemaría gjennom de åndelige retrettene han holdt.

Ting ble vanligvis spredt via personlig kontakt, gjennom venner, slektninger og andre kontakter.

Men hvem var egentlig det første kvinnelige medlem av Opus Dei?

Lola Fisac regnes vanligvis som det første kvinnelige medlem. Hun ba om å bli medlem i 1937, da borgerkrigen raste på det voldsomste, og under usedvanlige omstendigheter. Lola «traff» den hellige Josemaria på en uvanlig måte, gjennom de brevene han skrev til hennes bror.

I et av disse brevene, som den hellige Josemaría vet at Lola leser, spør han henne – i kodespråk, fordi han visste

at posten ble åpnet og lest under krigen – om hun også vil bli medlem i hans «overnaturlige familie». Lola svarer bekreftende, og begynner straks å leve i henhold til Opus Deis ånd, slik hun oppfatter den på den tiden. Så snart borgerkrigen er over, treffe den hellige Josemaría endelig Lola, får bekreftet at hennes intensjoner fremdeles er de samme, og forklarer mer detaljert hva et kall til Opus Dei innebærer.

Så Lola er den første numeraria i kvinnenenes seksjon, selv om hennes personlige omstendigheter gjør at hun ikke kan leve i et Opus Dei senter før mange år senere, i 1965. Inntil dette året tar Lola seg av sine gamle foreldre, og tar seg samtidig av organiseringen av husholdningen i et av kvinnesentrene, selv om hun hele tiden bor sammen med sine foreldre. Når Nisa González Guzmán flytter til Bilbao for å starte det første sentret der, utnevner den hellige Josemaría

Lola til leder for senteret i Madrid, selv om Lola fremdeles tar seg av sine foreldre. Dette tyder på at den hellige Josemaria så på Lola som en som kunne støtte de andre.

Når vi snakker om sentre, når startet det første Opus Dei senteret for kvinner?

Det første senteret for kvinner startet i Jorge Manrique-gaten i Madrid i 1942, og de begynte med å tilby kurs i kristen formasjon for universitetsstudenter. Fra 1944 kommer det en jevn strøm av kall, og disse kvinnene blir introdusert for Opus Dei gjennom de åndelige retrettene som den hellige Josemaria holder i Jorge Manrique. Noen av de som blir medlemmer i Opus Dei i denne tiden og fremover er: Guadalupe Ortiz de Landázuri, Victoria López-Amo, Marichu Arellano, Sabina Alandes, Josefina de Miguel, Enrica Botella, Mari Tere

Echevarría og Carmen Gutiérrez
Ríos.

Den korte tiden disse kvinnene bruker på å svare på sitt kall til Opus Dei er slående og verd å legge merke til. Riktig nok hadde mange av disse kvinnene utviklet et åndelig liv før de møtte den hellige Josemaría, og mesteparten av dem mottok åndelig veiledning, kanskje i sine egne menigheter. Mange av dem hadde et ønske om å gjøre noe for andre og tjene dem. Det som er felles for mange av dem, før de møtte Opus Dei, er at de allerede følte at Gud kalte dem til noe større, men ikke nødvendigvis til ordenslivet. Derfor kan man si at det kall den hellige Josemaría presenterte for dem var nøyaktig det de hadde lett etter.

Når startet kvinnene Opus Dei i andre land?

De kvinnene jeg allerede har nevnt er de som bringer Opus Dei fra

Spania til resten av verden. Denne lille gruppen, som i 1942 ikke engang telte ti personer, vokste til omtrent 80-90 kvinner rundt 1947. I denne perioden reiste de også til forskjellige byer i Spania og åpnet sentre der, i Bilbao, Valencia, Valladolid, Zaragoza, Barcelona, Granada, Cordoba, Santiago de Compostela... Husk at transportmidlene på den tiden ikke var som er i dag, og det var mye mer tungvint å reise. I noen av disse byene fantes det allerede kvinner som hadde sett sitt kall til Opus Dei, og de ble de første supernumerariene. I 1946 flyttet også noen av disse kvinnene til Roma.

I 1950 drar noen av disse kvinnene til Amerika for å starte Opus Dei der. Nisa og flere andre kvinner drar til USA, noe som ikke bare var et geografisk sprang, men også et kulturelt. Samtidig drar Guadalupe og fire andre kvinner til Mexico. Det finnes faktisk en mengde brev

skrevet mellom disse to gruppene
når de prøver å finne seg til rette i to
store land.

I de følgende årene startet Opus Dei
opp i mange europeiske land. Det
mest fremtredende ved alle disse
kvinnene er deres evne til å ta på seg
store oppgaver, deres lidenskap og
deres store tro når de møtte
vanskeligheter.

.....

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://opusdei.org/nb-no/article/
modige-lidenskapelige-og-fulle-av-tro/](https://opusdei.org/nb-no/article/modige-lidenskapelige-og-fulle-av-tro/)
(10.03.2026)